

EXPUNERE DE MOTIVE

După Revoluția- Lovitură de stat din 1989, fără ca poporul român să fie consultat, Parlamentul României adoptă în anul 1991 Legea 28/1991, prin care România acceptă Acordul (Statutul) privind Corporația Financiară Internațională (C.F.I.), instituție care face parte din Grupul Băncii Mondiale. Evident că s-au impus condiții la acel moment, care ne dau unul dintre principalele motive pentru care Nicolae Ceaușescu a fost asasinat de grupurile infracționale organizate ce au preluat puterea, în frunte cu Ion Iliescu, cel mai mare trădător al acestui neam din istoria modernă și contemporană a României. În fapt, prin această lege se instituie intrarea pe piața românească a multinaționalelor și a unor sume imense de bani, dar nu pentru popor sau bugetul statului, ci pentru dezvoltarea unor consorții internaționale, care sunt exceptate până și de la executare silită, plata de impozite, popriri etc și mai mult, încălcându-se prevederile constituționale această Corporație capătă puteri ce subordonează inclusiv Constituția României peste care aceasta tronează, instituind o imunitate totală suprastatală: *"Proprietatea și activele corporației, oriunde ar fi amplasate și indiferent cine le deține, vor fi imune față de toate formele de confiscare, sechestrare sau executare silită înainte de pronunțarea sentinței finale împotriva corporației."* Este o încălcare gravă a egalității în drepturi a persoanelor, fie fizice, fie juridice, și un exces și abuz de putere și poziție dominantă asupra Guvernului României, a Președinției României, a Parlamentului României, fără precedent și inacceptabil. Raportându-ne la posibilitatea existenței unui dosar în instanță pentru a ataca actele acestui consorțiu, posibilitățile sunt extrem de restrânse și nu pot fi făcute de către un membru, iar condițiile sunt inacceptabile, de aceea consider că această lege a fost impusă de marile puteri.

Imunitățile funcționarilor, guvernatorilor, lucrătorilor, conducătorilor Corporației sunt de neimaginat și încalcă absolut toate Tratatetele și Acordurile existente, Constituția, Legile, iar imunitatea față de impozitare este o sfidare a Statului de drept și a poporului român, de neimaginat, și dau răspunsul la întrebările noastre cu privire la imposibilitatea executării unor multinaționale, proprietăților acestora, salariilor celor care conduc, practic sunt stat în stat, suprastat, iar angajații acestora sunt exceptați de la orice fel de taxă și impozit.

Secțiunea 9 Imunități față de impozitare

a) Corporația, activele sale, proprietatea, venitul și operațiunile sale din tranzacțiile autorizate de acest acord vor fi imune de orice impozitare și orice taxe vamale. Corporația va fi, de asemenea, imună față de obligația de a colecta sau plăti orice impozit sau taxă.

b) Nu se va impune nici un impozit asupra sau cu privire la salarii și stimulente plătite de corporație directorilor, locuitorilor, oficialităților sau lucrătorilor corporației care nu sînt cetățeni, subiecți locali sau nu au naționalitate locală.

c) Nu se va percepe nici un impozit asupra obligațiunilor sau titlurilor emise de corporație (inclusiv dividende sau dobînzii) de oricine ar fi deținute:

(i) care face discriminări împotriva acestor obligațiuni sau titluri numai pentru că sînt emise de corporație; sau

(ii) dacă singura bază jurisdicțională pentru această impozitare este locul sau moneda în care sînt emise, devenite plătibile sau plătite, sau locul oricărei afaceri sau oricărui sediu menținute de corporație.

d) Nu se percepe nici un fel de impozit asupra oricărei obligațiuni sau titlu garantat de către corporație (inclusiv dividendele sau dobînzile), indiferent de deținătorul acestora:

(i) care face discriminări față de asemenea obligație sau titlu numai pentru că este garantat de corporație; sau

(ii) dacă baza jurisdicțională pentru această impozitare este localizarea sediului sau locul afacerilor corporației.

Sediul central al acestei Corporații se află la Washington, USA, astfel că avem răspunsul trupelor armate americane de ocupație din România și numirea de către aceștia a președinților României, precum și fraudarea alegerilor pentru a rămâne la putere oamenii pe care aceștia îi controlează.

Scopul declarativ al corporației este să promoveze dezvoltarea economică prin încurajarea creșterii întreprinderilor productive private din țările membre, îndeosebi în zonele mai puțin dezvoltate, completând astfel activitățile Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BIRD).

Există chiar o campanie online pentru abrogarea legii 28 din 15 martie 1991. Prin acest acord cu Corporația Financiară Internațională s-a legiferat statutul României de membru a CFI, parte din Grupul Băncii Mondiale care mai este formată din BIRD, Asociația Internațională de Dezvoltare, Agenția de Garantare Multilaterală a Investițiilor și Centrul Internațional de Reglementare a Diferendelor din Domeniul Investițiilor.

Actualul CPT – cadru de parteneriat de țară, din iunie 2018, acoperă perioada 2019-2023 și are trei obiective principale: reducerea decalajelor socio-economice interne prin crearea de oportunități pentru cei mai săraci 40% din populație; dezvoltarea de oportunități pentru companii; consolidarea capacității de a gestiona șocuri. **NICIUNUL DIN ACESTE OBIECTIVE NU A FOST REALIZAT.** Din contră, românii sunt mai săraci, companiile românești sunt aproape dispărute, câteva se mai ambiționează să reziste, iar șocurile sunt zilnice de la cel mai înalt nivel, până la omul obișnuit.

De fapt, această lege instituie controlul total al străinilor în România, al companiilor străine, multinaționalelor, îi exceptează de la orice obligație, distruge tot ceea ce înseamnă investiții românești și companiile românești pentru a da putere și control total investițiilor companiilor mamut externe, care sunt exceptate de la taxe și impozite, în timp ce românii sunt nevoiți să suporte măririle de taxe și impozite, pentru a suplini taxarea și impozitarea investitorilor străini.

De fapt, acum se explică de ce România nu mai are suveranitate, cel puțin economică, și de ce ne-a fost distrusă industria, agricultura și poporul a fost dat afară din țară.

Mai trebuie subliniat faptul că sumele necesare îndeplinirii acestui Acord se asigură anual de la bugetul de stat până la data de 16 Aprilie 2025, conform Expunerii de motive la legea sus menționată. Mai mult, Secțiunea 4 pct. 7 menționează că „*sumele aferente plății contribuției României la capitalul CFI vor avea impact asupra datoriei publice cu soldul contribuției începând cu anul 2021 și respectiv anual asupra deficitului bugetar cu valoarea tranșei anual plătite.*”

În concluzie, analizând Acordul din 11 Aprilie 1955, Rezoluția nr. 165 a Consiliului Guvernatorilor privind aderarea României la CFI din data de 4 Septembrie 1990 ajungem la concluzia că România a intrat în acest organism

supranațional, suprastatal (CFI) cu încălcarea gravă a Constituției și legilor privind informarea opiniei publice asupra implicațiilor economico-sociale și mai mult de atât, ascunzând faptul că aceste înțelegeri presupun cel puțin cedarea suveranității economice, legislative deci a suveranității în integritate. Pentru semnarea unui astfel de acord, ca și a celorlalte care au urmat, era obligatoriu de organizat un Referendum.

Pentru a vedea că apartenența la Corporația Financiară internațională presupune lipsa independenței și suveranității unui „stat”, iată numai începutul unui articol din Acordul de înființare din 1955:

Articolul 3

Operațiuni

Secțiunea 1 Operațiuni de finanțare

Corporatia poate face investitii din fondurile sale în întreprinderi productive particulare de pe teritoriile membrilor săi. Existenta unui interes guvernamental sau a altui interes public într-o astfel de întreprindere nu va împiedica corporatia de a face o investiție în aceasta.

Secțiunea 2 Forme de finanțare)*

Corporatia poate face investitii din fondurile sale sub forma sau formele pe care le considera corespunzătoare condițiilor. (Amendat la 21 septembrie 1961).

În fapt, prin prezenta lege, se subordonează România unei corporații, ceea ce înseamnă că România nu a fost niciodată condusă de Președinte, Guvern sau Parlament, ci prin comenzi din afară prin intermediul acestei corporații, care și-a însușit toate bogățiile țării. Avem acum motivul pentru care s-a încălcat art. 136 Constituție, fără ca nimeni să plătească penal, administrativ sau civil, în condițiile în care proprietatea publică este inalienabilă. Absolut toate privatizările sunt lovite de nulitate absolută, înstrăinarea activelor proprietății publice lovită de nulitate absolută, iar această corporație are datorii de triliarde de dolari și euro către România în acești 34 de ani. **Practic, România nu are nicio datorie, din punct de vedere legal, ci corporația și statele membre au datorii către România, prin însușirea ilegală, neconstituțională de bunuri imobile și mobile și activele statului român.** Nu poate exista o lege prin care să se instituie suprastatalitatea unei corporații sau a unei alte țări.

Art. 136 – Proprietatea

(1) Proprietatea este publică sau privată.

(2) Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

(3) Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

(4) Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.

(5) Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.

Avem acum explicația acceptării de către Președinție, Guvern și Parlament a tuturor dispozițiilor venite din afară, inclusiv enormitatea Comisiei Europene prin care impune României încălcarea Constituției și legilor interne, plasându-i pe ucrainenii suprastatali, de neoprit în trafic de către poliție, de necontrolat și de neurmărit penal, administrativ sau civil.

Să nu uităm că la data adoptării acestei legi, era vid constituțional, astfel că această lege nu are bază constituțională, întrucât Constituția României a intrat în vigoare la data de 21 noiembrie 1991, ori această lege a fost publicată în Monitorul oficial în martie 1991, ceea ce înseamnă că totul a fost premeditat și nelegitim. În fapt, a fost adoptată de o Adunare Constituantă care nu putea să adopte o astfel de lege, în lipsa unei Constituții, întrucât încălca independența și suveranitatea României. Această lege trebuie de îndată abrogată, date fiind mențiunile prezente. Parlamentul la acea dată nu era unul constituit în baza dispozițiilor constituționale, iar prevederile acestei legi nu puteau fi implementate, pentru că respectiva Adunare Constituantă juca rolul unei Adunări cu puteri limitate, atribuite doar până la adoptarea Constituției.

Iată un scurt istoric al dispozițiilor constituționale pentru a avea întregul ansamblu al pierderii suveranității, într-o perioadă de vid constituțional.

Chiar din primele zile ale Revoluției a fost emis Comunicatul Frontului Salvării Naționale din 22 decembrie 1991, care dizolva toate structurile de putere comuniste din România – Președinția Republicii, Guvernul, Consiliul de Stat, consiliile populare, organele de partid și de stat, organizațiile de masă și obștești etc., cu excepția armatei. Puterea de stat revenea, în aceste împrejurări istorice, Consiliului Frontului Salvării Naționale. În Comunicatul către țară al Consiliului Frontului Salvării Naționale, din 22 decembrie 1989, se stabilea necesitatea adoptării unei noi Constituții: „Un comitet de redactare a noii Constituții va începe să funcționeze imediat”. Desigur, elaborarea unei noi Constituții nu este un simplu act revoluționar. De aceea, au fost luate o serie de măsuri pregătitoare în vederea elaborării noii Legi fundamentale. Decretul-lege nr. 8 din 1990 privind înregistrarea și funcționarea partidelor politice și a organizațiilor obștești în România²⁰ a redeschis calea constituirii pluripartidismului și a renașterii democrației în România. A fost înființat Guvernul României, iar Consiliul Frontului Salvării Naționale s-a transformat prin Decretul-lege nr. 81/1990 în Consiliul Provizoriu de Uniune Națională, prin implicarea reprezentanților partidelor politice în organizarea și funcționarea acestuia.

Aceste decizii de natură politică au fost adoptate concomitent cu existența confruntărilor de stradă și contestărilor virulente, fenomenul „Piața Universității”, acțiunile din 13-15 iunie 1990 și de altele care au urmat. În acest cadru a fost adoptat de către Consiliul Frontului Provizoriu de Uniune Națională Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea Parlamentului și a Președintelui României.

Decretul-lege nr. 92/1990 nu s-a limitat la organizarea noilor alegeri, ci a stabilit și o serie de principii privind raporturile dintre Președinte, Parlament și Guvern, competența și modul de alegere a Adunării Deputaților, Senatului și Președintelui României, precum și la reglementarea unor noi principii de guvernare. Pe baza acestui act preconstituțional au fost organizate alegerile din 20 mai 1990, pentru Adunarea Deputaților și Senat. Camerele noului Parlament aveau o dublă funcție: pe de-o parte, urmau să se manifeste ca autorități legiuitoare, iar pe de alta, să alcătuiască Adunarea Constituantă, care, în termen de 18 luni de la înființare, să adopte Constituția României. Adunarea Constituantă și-a instituit propriile organe de lucru, din care făceau parte un Comitet și o Comisie de redactare a proiectului noii Constituții.

Profesori și specialiști care au participat în Comisia de redactare a Constituției au arătat în lucrările lor²² că procesul de elaborare a Constituției a beneficiat de o substanțială asistență internațională, fiind valorificată experiența statelor cu tradiție democratică. Comisia a avut întâlniri cu „reprezentanți ai unor grupuri de interese sau autorități publice, dar și cu reprezentanți ai unor autorități internaționale, mai ales organisme ONU și ale Consiliului Europei, sau al unor autorități străine(...) Ulterior, lucrările Comisiei au fost analizate în cadrul Comisiei pentru democrație prin drept de la Veneția, al unor întâlniri științifice organizate în străinătate, cum au fost cele din Elveția sau SUA, (...). Un rol important l-au avut avizele comunicate de diferite organizații, cum sunt Comitetul Helsinki (...) discuțiile purtate cu diferiți specialiști în drept constituțional din numeroase țări(...)”. – iată și cum a fost adoptată Constituția României, numai cu participarea și acordul organismelor internaționale, întrucât deja ne pierdusem suveranitatea.

Având în vedere cele expuse, este evident că această lege nu respectă dispozițiile constituționale, nici măcar cele ale Tratatului de aderare la UE, excede cadrului legislativ și competențelor Adunării Constituante care ținea locul Parlamentului României la acea dată. Prerogativele unui astfel de pseudo Parlament, existent după Revoluția-Lovitură de Stat din 1989, nu erau cele ale unui Parlament ce are la bază o Constituție, prerogativele fiind limitate și, evident, nu era împuternicit de popor, singurul care la acel moment putea decide asupra unei astfel de problematice, fiind vid constituțional, iar puterea și sistemul de conducere fiind schimbate printr-o Revoluție (Lovitură de Stat), poporul fiind unicul decident, în niciun caz un așa-zis Parlament înființat printr-un așa zis Decret al unei așa-zise conduceri Consiliul Frontului Salvării Naționale, care nu avea legitimitate constituțională. Practic, niște oportuniști și infractori s-au erijat în conducători cu drepturi asupra unei țări și națiuni, fără ca poporul să îi instituie și să le delege atribuții, care au emanat niște norme neaprobată de popor. Practic, până la votul popular pentru Constituția din 1991, nicio lege adoptată de această Adunare nelegitimă, nu poate fi impusă României, fiind lovită de nelegitimitate, nefiind adoptată de o entitate legitimă a țării.

Senator Av. Diana Iovanovici-Șoșoacă
Partidul S.O.S.,România